

PATRIARCHATUS LATINUS - JERUSALEM

بطريركية القدس للاتين

Prot. (1) 1160/2026

Draga braćo i sestre,

Gospodin vam dao mir!

Zbog rata ove godine nismo mogli proživjeti tradicionalni korizmeni hod u Jeruzalemu, sa svečanim slavljinama u Bazilici Svetoga Groba i na Svetim mjestima Muke Gospodinove. Iako smo se osobno mogli moliti i pripravljati, ipak smo osjetili nedostatak zajedničkog hoda prema Uskrsu. Sada se nalazimo pred pitanjem kako ćemo moći slaviti obrede Velikoga tjedna – kucajuće srce naše vjere – u Jeruzalemu i kod Svetoga Groba.

Ograničenja nametnuta ratnim sukobom i događaji posljednjih dana ne daju naslutiti skori boljitak. U stalnom dijalogu s nadležnim tijelima, zajedno s ostalim kršćanskim Crkvama, razmatramo na koji način bi se, u dogovorenim oblicima, moglo slaviti središnje otajstvo našega spasenja u srcu naših Crkava. Situacija se stalno mijenja i zasad nije moguće dati konačne naputke za predstojeće dane; stoga ćemo biti primorani djelovati uz svakodnevno usklađivanje.

Već je, međutim, jasno da se neće moći održavati redovita slavlja otvorena svima. U tom svjetlu priopćujem sljedeće:

- Tradicionalna procesija na Nedjelju Cvjetnicu, koja se s Maslinske gore uspinje prema Jeruzalemu, otkazuje se. Umjesto nje bit će održan molitveni trenutak za grad Jeruzalem, na mjestu koje će se naknadno odrediti.
- Misa posvete ulja odgađa se do daljnjega, te će se slaviti čim to okolnosti dopuste, po mogućnosti unutar uskrsnoga vremena. Dikasterij za bogoštovlje već je dao potrebnu suglasnost.

Crkve biskupije ostaju otvorene. Župnici i svećenici, u onoj mjeri i na način koji bude moguć, nastojat će poticati molitvu i sudjelovanje vjernika u uskrsnim slavljinama.

Težini ovoga ratnog vremena, koje pogađa sve nas, pridodaje se i žalost što ne možemo dostojno i zajedno slaviti Uskrs. To je rana koja se nadovezuje na mnoge druge rane nanesene sukobom. No ne smijemo se obeshrabriti. Ako se ne možemo okupljati kako bismo željeli, ne odustajmo od molitve.

Ovo je trenutak da se prisjetimo Isusova poziva učenicima: „*svagda moliti i nikada ne sustati*“ (Lk 18,1).

Stoga želimo nadomjestiti ova ograničenja trenucima molitve u obiteljima i u našim redovničkim zajednicama. Znam da se posvuda već moli i tješi me vidjeti napore uložene da se zadrži živi duh molitve. Ipak, osjećam potrebu predložiti jedan poseban dan u kojemu ćemo se, svaki u svom mjestu, osjetiti duhovno sjedinjeni u molitvi za utjehu.

Žudimo za mirom – ponajprije za mirom u našim uznemirenim srcima. Samo molitva ga može donijeti.

Pozivam vas, stoga, da **u subotu, 28. ožujka**, zajedno molimo **krunicu** kako bismo **izmolili dar mira i vedrine**, osobito za sve koji trpe zbog sukoba. Činit ćemo to ponizna srca, sigurni da naša molitva – iako tjelesno udaljeni – može crpiti iz snage Božje ljubavi, koja nas povezuje u duhu nade i povjerenja.

U prilogu se nalazi obrazac za molitvu krunice koji je pripremio fra Francesco Patton.

Uskrs, koji slavimo u znaku Gospodinove muke, smrti i uskrsnuća, podsjeća nas da nijedna tama, pa ni ona rata, ne može imati posljednju riječ. Prazan grob pečat je pobjede života nad mržnjom, milosrđa nad grijehom. Neka nam ta sigurnost obasjava korake i podržava nadu.

Sve vas u Kristu srdačno grlim i šaljem vam svoj blagoslov.

Jeruzalem, 22. ožujka 2026.

✠ **Pierbattista kard. Pizzaballa**
Latinski patrijarh Jeruzalema